

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

20. november 2013

SRA

Side 1/12

Lovforslag L 35 om autorisationer

Det fremsatte lovforslag om en ændring af autorisationsordningerne giver os anledning til følgende bemærkninger:

vja

De tekniske installationer er uundværlige i vores hverdag. Alle skal kunne anvende teknisk udstyr og installationer uden unødigt risiko for personska-
de, brand osv. Autorisationsordningerne er en hjørnesten i bestræbelserne på at opnå denne sikkerhed. I en periode, hvor de tekniske installationer bliver mere omfattende og komplekse, er det vigtigt, at der fortsat er fokus på sikkerhed. Den tekniske udvikling betyder ganske vist, at nogle montagesfunktioner er blevet lettere og enklere, men det er samtidig blevet mere kompliceret at designe installationerne, at vælge de optimale systemer og komponenter og at opfylde krav om såvel sikkerhed og funktionalitet som energieffektivitet.

De nutidige krav til funktionalitet i bygninger og til bygningers energirigtig-
hed kræver mere teknik. Ventilation, varmestyring og it-netværk er ek-
sempler på installationer, der i dag er naturlige dele af bygninger. Samtidig bliver installationsopgaverne i mindre opfang specificeret af bygherrer eller deres rådgivere. Det er i højere grad den pågældende installatør, der skal færdigprojektere.

Derfor er kravene til de tekniske installationsvirksomheder stigende. Det vil være absurd, hvis myndighederne i denne situation slækker på kravene for at blive autoriseret.

Autorisationssystemerne bør naturligvis hele tiden være ajour og tidsva-
rende. Derfor støtter vi en række elementer i det foreliggende lovforslag, herunder forslaget om at samle autorisationsbestemmelserne i en lov, at forenkle kravene til kvalitetsledelse, at fjerne bibeskæftigelsesautorisationen og at skærpe sanktionerne.

Derimod finder vi, at andre dele af lovforslaget er baseret på misforståelser, og at man angriber problemer, der er falske og ikke reelle.

For det første er det en udbredt misforståelse, at autorisationsordningerne er forbeholdt bestemte brancher. Vi vurderer, at ca. 1/3 af autorisationerne er udstedt til virksomheder uden for elinstallationsbranchen.

20. november 2013

For det andet er autorisationssystemer ikke ensbetydende med, at elarbejdet kun må udføres af personer i et bestemt fag. På elområdet skal den fagligt ansvarlige – eller personligt autoriserede – sikre, at arbejdet udføres af en person, der er tilstrækkelig kvalificeret. Om en tømrer er kvalificeret, eller om arbejdet kræver en faglært elektriker med bestemt supplerende uddannelse – det er en konkret vurdering, der skal foretages af den fagligt ansvarlige person (på vvs- og gasområderne stilles særlige krav til de udførende, men vvs-kravene foreslås afskaffet). Faggrænser skyldes således ikke autorisationsordninger som sådan.

SRA

Side 2/12

vja

For det tredje er det anført, "at lovforslaget vil betyde, at flere virksomheder fremover kan udføre totalopgaver for forbrugerne".

Men autorisationssystemet i sin eksisterende form er ikke en hindring for, at én og samme virksomhed tager det samlede ansvar for et køkken, en ny bolig eller en samlet solcelleinstallation. Enhver virksomhed har mulighed for at påtage sig sådanne opgaver, uanset om virksomheden har sin egen basis i det ene eller det andet fag. Det kræver blot, at den pågældende virksomhed opnår den fornødne autorisation – dvs. ansættelse af en godkendt ansvarlig person samt etablering af et kvalitetsledelsessystem. Det foreliggende forslag vil kun ændre på, at virksomheden kan nøjes med en delautorisation i stedet for en fuld autorisation – altså en mindre uddannelse.

Til de konkrete elementer i lovforslaget har TEKNIQ følgende bemærkninger:

1. Delautorisationer

Lovforslaget indebærer, at der bliver mulighed for at udstede delautorisationer på afgrænsede autorisationsområder.

Markedet efterspørger i stigende omfang virksomheder, der tager bredere ansvar end de traditionelle fag. Der er stigende efterspørgsel efter løsninger, som involverer flere tekniske fag. Nye smalle autorisationer er et

skridt i den modsatte retning – de adresserer ikke noget udtalt behov og medfører blot risiko for flere uklare grænseflader.

Efter vor opfattelse er der hverken efterspørgsel efter- eller behov for – delautorisation, og de vil medføre stigninger i antallet af personskader, elskader, elbrande, forureninger, oversvømmelser og vandskader. Vi anbefaler derfor, at delautorisationer helt udgår af lovforslaget.

20. november 2013

Hvis delautorisationer desuagtet opretholdes, gør vi opmærksom på følgende:

SRA

Side 3/12

Det er den enkelte bygningsejer, der har ansvaret for, at installationsarbejdet udføres af en virksomhed, der er autoriseret. Det ansvar forudsætter, at den enkelte bygningsejer kan overskue, hvad de forskellige autorisationsordninger indebærer. Jo flere forskellige autorisationsområder jo mindre overskuelighed.

vja

Bemærkningerne til lovforslaget skaber tvivl om, hvordan den forslåede bemyndigelse vil blive anvendt. Nogle steder anføres, at ministeren vil udforme tre delautorisationer (bolig-el, bolig-vand + afløb og solcelleanlæg). I bemærkningerne til § 3 nævnes tillige muligheden for delautorisationer til køkkenmontører.

Det bør klart præciseres, at bemyndigelsen kun vil blive anvendt, og der kun vil blive udformet delautorisationer, når der er et markedsområde, der 1) er tilstrækkeligt stort, så det er attraktivt at kvalificere sig til en delautorisation, og 2) er klart afgrænset, så der ikke opstår uklare grænseflader.

Det er helt afgørende for effekten af delautorisationer, at de delautoriserede er tilstrækkeligt kvalificerede. Delautoriserede kan selvfølgelig nøjes med en smallere kompetenceprofil end en fuldt autoriseret. Imidlertid skal både fuldt autoriserede og delautoriserede besidde en meget betydelig indsigt og fortrolighed med f.eks. elteknik på et niveau, der ligger over det niveau, der opnås i elektrikeruddannelsen. Derudover skal både delautoriserede og fuldt autoriserede være klædt på til at varetage styring og ledelse af et projekt fra start til slut. Ved en nærmere gennemgang af installatøruddannelsen viser det sig, at det kun er en mindre del, der ikke vil være relevant for delautoriserede.

I bemærkningerne til lovforslaget angives, at man forestiller sig et uddannelsesforløb af et omfang på 35 – 40 ects-point svarende til omkring ½ års

fuldtidsuddannelse (eller 1 år på deltid). Det skal sammenlignes med, at den nuværende elinstallatøruddannelse har en varighed på 2 år.

TEKNIQ har haft lejlighed til at præsentere Sikkerhedsstyrelsen for et uddannelsesforløb, der slutter på samme niveau som installatøruddannelsen, men hvor der er set bort fra de uddannelsesdele, der ikke er relevante og nødvendige for f.eks. en boliginstallatør. Dette forløb har et omfang på 67 etcs-point (mod en normal installatøruddannelse på 120 etcs-points). Dette specifikt dokumenterede forslag har Sikkerhedsstyrelsen imidlertid ikke ønsket at tage stilling til.

20. november 2013

SRA

Side 4/12

Når man forestiller sig et uddannelsesforløb, der kun er af ½ års varighed, er forklaringen formentlig, at uddannelsesforløbet kun tænkes at indeholde snævert tekniske kompetencer. For at leve op til sin rolle skal såvel delautoriserede som fuldt autoriserede imidlertid også have kendskab til projektledelse, dokumentation, kommunikation, entreprisstyring, kvalitetsledelse m.v.

vja

Vi anbefaler, at det præciseres, at delautoriserede skal have samme kompetenceniveau som det, der svarer til en fuld elinstallatøruddannelse, og at der alene ses bort fra de elementer i installatøruddannelsen, der ikke er relevante for den pågældende delautorisation.

I forhold til tanken om at etablere delautorisation som solcelleinstallatør, peger vi på, at de eksisterende virksomheder – herunder de autoriserede elinstallatører – var i stand til at betjene et marked i 2012, der var væsentligt større, end solcellemarkedet er i dag og forventes at være i de kommende år. Samtidig er Energistyrelsen i fuld gang med at udarbejde en godkendelsesordning for VE-installatører på bl.a. solcelleområdet. Kravene til en godkendt solcelleinstallatør i Energistyrelsens ordning og til en delautoriseret solcelleinstallatør vil tilsyneladende ikke være ens. Bemærkningerne til lovforslaget bidrager ikke til at opklare nødvendigheden af at have 2 parallelle ordninger, og det skaber forvirring, når myndighederne arbejder i hver sin retning og overlader til virksomheder/kunder at forholde sig til to parallelle godkendelsesordninger.

2. Fagligt ansvarlige

De personer, der i dag betegnes personligt autoriserede (el) eller teknisk ansvarlige (vvs), er grundpiller i autorisationssystemerne. Det er disse personers kompetencer, der udgør sikkerheden for, at de pågældende virksomheder udfører arbejdet korrekt. I et autorisationssystem er det helt

centralt, at disse personer har de fornødne kompetencer og indtager en sådan funktion i den enkelte virksomhed, at de ansvarlige personer i praksis kan leve op til deres ansvar. Derfor stilles der krav til de ansvarlige personers tilknytning til- og placering i virksomheden. Tidligere erfaringer har vist, at sådanne krav er nødvendige for at undgå stråmandsvirksomhed.

20. november 2013

Lovforslaget indebærer en klar svækkelse af de fagligt ansvarlige personers stilling. Svækkelsen indebærer: Ophævelse af det personlige ansvar på elområdet, afskaffelse af praksiskrav, afskaffelse af forældelsesreglen, udvanding af ajourføringskravet og værst en udvanding af reglerne om ledelsesmæssige beføjelser.

SRA

Side 5/12

Vi fraråder stærkt at gennemføre denne svækkelse. Vi anbefaler særligt at fastholde kravet om klar ledelsesmæssig beføjelse hos den fagligt ansvarlige. En fagligt ansvarlig kan ikke leve op til sit ansvar – at være garant for sikkerheden, som det anføres – hvis vedkommende ikke er sikret klare og utvetydige ledelsesmæssige beføjelser.

vja

Af lovforslagets § 13, stk. 1 fremgår, at det fremover er virksomheden, der "skal sikre, at den fagligt ansvarlige..." har de beføjelser, som er nødvendige for, at den fagligt ansvarlige kan varetage sine opgaver".

Det er ikke godt nok. Den teknisk ansvarlige person skal være en reel garant for sikkerheden og kan kun leve op til det ansvar, hvis vedkommende har ledelsesmæssige beføjelser. Det er ikke tilstrækkeligt, at virksomheden skal sørge for, at den teknisk ansvarlige har den fornødne beføjelse. Det vil blot betyde, at virksomheder, der ønsker at omgå reglerne, får det lettere – og reelt lægger et lavere niveau. Meningen med en autorisationsordning er, at myndigheden siger god for, at den pågældende virksomhed har tingene i orden. Ved at flytte ansvaret fra myndigheden til virksomheden opstår et system, hvor virksomheden kan foranstalte "selvautorisation", og så er der ikke længere brug for autorisation.

Vi lægger også vægt på at fastholde kravet om, at en person, der ansøger om autorisation, skal have haft mindst et års relevant arbejde inden for de sidste fem år. På det tekniske område sker der en hastig udvikling i teknologi, materialer og regler. Den fagligt ansvarlige person skal være fagligt ajour. Derfor mener vi, at forældelsesreglen bør fastholdes, så en person kun godkendes, hvis vedkommende har relevant praktisk erfaring inden for de sidste 5 år.

3. Undtagelser

Lovforslagets § 2, stk. 3-5. Disse bestemmelser undtager en række virksomhedstyper fra autorisationskravet. Vi foreslår, at det i selve lovteksten præciseres, at bestemmelsen alene tager sigte på virksomheder med specialviden og ikke virksomheder, der blot har valgt at "servicere" fx elektriske brugsgenstande, og som ikke nødvendigvis har installationsteknisk specialviden.

20. november 2013

SRA

3.1. Producenter

Lovforslagets § 3, stk. 1 nr. 1 og 2 omhandler undtagelse fra autorisationskravet for 1) producenters udførelse af faste elektriske installationer i fabriksmæssigt fremstillede mobile enheder og 2) producenters forberedelse af elektriske installationer ved fremstilling af bygningsdele.

Side 6/12

vja

Lovforslagets § 6, stk. 1 nr. 2 omhandler tilsvarende producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer samt afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele.

Dette er en nyskabelse på gas-, vand- og afløbsområdet. Ændringen efterlader betydelig tvivl om sikkerheden. Den eksisterende undtagelse på elområdet stiller krav om producentens overholdelse af stærkstrømsreglementet, men lovforslaget angiver ikke, hvilke regler producenter på gas-, vand- og afløbsområdet skal overholde, når de fremover udfører installationer undtaget fra autorisation. Vvs-området er ikke på samme måde omfattet af detaljeret regulering.

Autorisationskravet tjener til at beskytte forbrugerens sikkerhed. Når arbejder undtages fra autorisation, er det særligt vigtigt, at sikkerheden for forbrugeren er iagttaget, og reglerne klart er beskrevet. Der findes hverken i lovforslaget eller bemærkningerne hertil nogen anvisninger på, hvordan forbrugersikkerheden varetages på gas-, vand- og afløbsområdet, når autorisationskravet er fraveget. Det er uholdbart.

Det er TEKNIQs opfattelse, at ministerens adgang til at undtage fra autorisationskravet på de nævnte områder er alt for vidtgående. Eksempelvis er begrebet "producent" og kravene til denne ikke veldefinerede. Kan man f.eks. kalde sig producent, hvis man blot samler en installation (f.eks. et badeværelse) på værkstedet eller opbygger en komplet bygningsdel med installationer for toiletter og køkkener?

På nogle områder er teknisk arbejde omfattet af maskindirektivet eller lavspændingsdirektivet. Elsikkerhed i maskinanlæg er indarbejdet i maskindirektivet, og her kan det være hensigtsmæssigt at undtage producenten fra autorisationskravet, fordi maskinfabrikanten har ansvaret for hele maskinens sikkerhed inklusive alt elektrisk udstyr for styringsystemer m.m. Maskinfabrikanten skal leve op til direktivets krav (herunder krav til CE-mærkning, overensstemmelseserklæring og teknisk dokumentation).

20. november 2013

Når det drejer sig om faste elektriske installationer i bygninger, er det den autoriserede elinstallatør, der har det samlede ansvar for installationen og skal efterleve bl.a. autorisationsloven og Stærkstrømsbekendtgørelsens krav. Dvs. der stilles krav til faglig kompetence, kvalitetsledelse, afprøvning og eftersyn m.m.

SRA

Side 7/12

vja

Af lovforslaget fremgår det ikke, hvordan sikkerheden tilgodeses i det arbejde, der i fremtiden udføres af en autorisationsundtaget virksomhed, som forbereder vvs-installationer ved fremstilling af bygningsdele. Det er uholdbart. Når sådant vvs-arbejde er undtaget fra autorisation, har man jo samtidig fraveget krav om obligatorisk kvalitetsledelse, afprøvning og eftersyn, og den vilkårlighed kan en forbruger umuligt være tjent med.

TEKNIQ støtter naturligvis effektivisering og udvikling af byggeriet, men er af den opfattelse, at der bør stilles samme krav til producenterne om sikre installationer, som loven kræver af de autoriserede installationsvirksomheder. Derfor bør det også være en klar betingelse, at virksomheder, der ønsker at udføre autorisationsundtaget arbejde, skal have et kvalitetsledelsessystem og være underlagt kvalitetskontrol.

Udover sikkerhedsproblemer frembyder forslaget om "producentreglen" også uklare ansvarsafgrænsninger. Når der hos forbrugeren leveres et præfabrikeret badeværelse fra en producent, så sker tilslutning af vand og afløb via en autoriseret vvs-installatør. Denne vvs-installatør har naturligvis ansvar for at udføre tilslutningsarbejdet iht. gældende regler. Hvis badeværelsets forberedte installationer er udført med rør af et materiale, der ikke kan arbejde sammen med de materialer vvs-installatøren selv medbringer – og hvis de præinstallerede rør er skjult i bygningsdele for vvs-installatøren, hvad de efter lovforslaget kan være, – ja så behøver hverken producenten eller vvs-installatøren at have begået ansvarspådragende fejl, men forbrugeren kan have fået en installation, der vil korrodere og muligt forårsage vandskade og/eller forureningsskade.

Vi anbefaler derfor, at det præciseres, at undtagelser fra autorisationskravet alene kan ske i det omfang, sikkerheden på anden betryggende vis er opnået, eksempelvis ved at producenter skal efterleve maskindirektivets eller lavspændingsdirektivets regler. Desuden skal det dokumenteres, at produktet er korrekt projekteret, udført og afprøvet under tilsvarende krav, som installatører skal anvende i dag, ligesom produktet skal leveres med entydig beskrivelse for tilslutning og anvendelse. De nuværende undtagelser i elinstallatørloven er blevet indført i takt med, at Lavspændingsdirektivet hhv. Maskindirektivet har indført fælles europæiske regler på området, som regulerer sikkerheden ved hjælp af CE-mærkningen m.m. jf. ovenfor. Det forhold, at et arbejde udføres af en virksomhed, der betegnes "producent", giver ingen selvstændig garanti for sikkerhed.

20. november 2013

SRA

Side 8/12

vja

EU Kommissionen vedtog i 2013 Byggevarerforordningen. Når lovforslaget om autorisationer åbner for anvendelse af færdige bygningsmoduler, må det forudsættes, at disse færdige moduler leveres med dokumentation for, at Byggevarerforordningens krav er overholdt for de enkelte byggevarer, og at der er tilvejebragt et regelsæt, der sikrer, at der er en klar opdeling mellem modulproducentens og den autoriserede installatørs ansvarsområder. Det er nødvendigt, at der findes "standarder", der klart beskriver, hvilke krav der skal overholdes, og hvilken dokumentation der skal leveres med det færdige produkt.

3.2 Simple arbejder

Lovforslagets § 3, stk. 1 nr. 4; § 6, nr. 4 samt § 8 nr. 2. Det foreslås, at ministeren kan fastsætte undtagelser fra autorisationskravet så vidt angår "simple arbejder". Det er u hensigtsmæssigt at benytte udtrykket "simple arbejder". Selvom et arbejde er relativt simpelt, kan det frembyde alvorlige sikkerhedsrisici. Udskiftning af et vandrør er simpelt arbejde, men det kan være fagligt kompliceret at vælge korrekte materialer, der ikke skaber korrosionsproblemer. Derfor er "simple arbejder" ikke en hensigtsmæssig rettesnor for, om en undtagelse kan være relevant eller ej.

Undtagelser fra autorisationskravet bør kun ske, hvor der er tale om enkle arbejder, der ikke udgør en sikkerhedsmæssig risiko – hvorimod simpelheden er af sekundær betydning. Vi anbefaler, at man fastholder de formuleringer, der gælder i dag.

I bemærkningerne til lovforslaget lægges op til, at bestemmelsen skal benyttes til at videreføre de undtagelseskrav, der allerede er gældende i eksisterende lovgivning, idet der samtidig åbnes for, at bemyndigelsen kan benyttes til yderligere undtagelser, hvis der viser sig behov herfor.

Autorisationskrav baseres i vid udstrækning på en samfundsmæssig sikkerhedsafvejning. Efter vor opfattelse bør yderligere undtagelser fra autorisationskravet være forankret i en egentlig politisk beslutning og bør derfor fremgå af selve loven og ikke være et resultat af bemyndigelse. Derfor kan vi ikke anbefale den udstrakte adgang til at fastsætte undtagelser.

20. november 2013

3.3 Trækning af kabler og lægning af rør

Lovforslagets § 3, stk. 1 nr.3 og § 6 nr. 3. Lovforslaget lægger op til, at trækning af kabler og lægning af vandrør kan undtages fra autorisationskravet, hvis arbejdet udføres af personer, der har gennemgået et godkendt kursus. En autoriseret installatør skal dog tage ansvar for, at arbejdet er udført korrekt og - i forbindelse med en tilslutning af den samlede installation - tage ansvaret for, at installationen som helhed er korrekt udført.

SRA

Side 9/12

vja

Det er uholdbart, at en autoriseret installatør, der ikke selv har haft ansvaret for udførelsen af et arbejde, og som heller ikke har haft mulighed for at have indflydelse på bemanning, materialevalg og arbejdets øvrige tilrettelæggelse, skal tage ansvar for det samlede arbejde.

Når elinstallatører hidtil er blevet bedt om eksempelvis at tilslutte præfabrikerede bygningsdele til en ejendoms installation, har installatøren udfyldt en blanket hos Sikringsstyrelsen netop for at undgå diskussioner og usikkerhed om ansvaret. Denne blanket har Sikkerhedsstyrelsen nu fjernet fra hjemmesiden, og på VVS siden - hvor reglen bliver ny - findes ingen tilsvarende ansvarsbegrænsning. Et parallelt problem vil opstå, hvis trækning af kabler og vandrør undtages fra autorisationskrav.

Selv om trækning af kabler og lægning af rør kan forekomme at være relativt ukomplicerede opgaver, er det vigtigt at være opmærksom på, at der ligger en betydelig faglighed bag udvælgelsen af de korrekte materialer og sammensætningen af installationens enkeltkomponenter. Det har væsentlige konsekvenser for sikkerheden i den samlede installation, hvis der anvendes forkert dimensionerede kabler eller rør eller anvendes materialer, der ikke fungerer korrekt med den øvrige installation.

Vi foreslår, at man fastholder autorisationens hovedprincip, nemlig at den autoriserede installatør kun må tage ansvar for arbejde, som er udført af vedkommende selv eller af medarbejdere under den autoriserede virksomheds ledelse. Det giver ikke mening at fastlægge særlige autorisationsregler for nogle bestemte arbejdsopgaver, der kun har værdi som en del af en samlet installation.

Vi anbefaler, at disse bestemmelser tages ud af lovforslaget.

20. november 2013

4. Vandselskaber

Lovforslagets § 5, stk. 1. Bestemmelsen giver virksomheder, der er knyttet til forsyningsselskaber, herunder vandselskaber, udvidet mulighed for at udføre installationer uden at leve op til autorisationskravet.

SRA

Hvis eksempelvis et vandselskab har tilknyttet et serviceselskab, der på kommercielt grundlag udfører vvs-arbejde, bør dette selskab naturligvis opfylde de samme krav som øvrige vvs-installatører. Det forhold, at et "serviceselskab" er tilknyttet et vandselskab, begrundet ikke i sig selv en undtagelse fra autorisationskravet.

Side 10/12

vja

Som bestemmelsen er formuleret, er fritagelsen ikke begrænset til arbejde på forsyningsselskabets egne installationer, men gælder alle installationer i forsyningsområdet herunder også "fremmede" installationer.

Forslaget vil være en helt urimelig forskelsbehandling, og vi anbefaler, at bestemmelsen udgår.

5. Kommunernes kontrolforpligtelse

TEKNIQ ser med bekymring på forslaget om at fjerne kommunernes kontrolforpligtelse af autorisationsforhold for udførende virksomheder på vvs-området i forbindelse med byggesagsbehandling.

Erfaringen har vist, at flere og flere hændelser med sundhedsmæssige og forsikringstekniske konsekvenser kan henføres til manglende kvalitet i det udførte arbejde, manglende kompetence og manglende autorisationsmæssige forhold hos de udførende virksomheder.

Det må ved den foreslåede ændring af lovens krav og en fremtid med flere delautorisationer forventes, at der vil ske en stigning af hændelser på området med alvorlige økonomiske konsekvenser for de involverede parter.

Det er som nævnt i lovforslagets bemærkninger bygherren, der har ansvaret for, at autorisationsbelagt arbejde udføres af virksomheder med den fornødne autorisation. Det vil imidlertid ofte være en efterfølgende køber, der bliver påført skade som følge af ulovligt udførte installationer, og for en køber vil det være meget svært at få overblik over om bygningens installationsarbejder er udført af autoriserede. Derfor er der behov for, at en myn-

dighed eller et forsyningselskab tjekker dette. Vi noterer, at elselskaber og gasselskaber fortsat har pligt til at foretage et sådant tjek i forbindelse med tilslutning. Derimod foreslås nu en ophævelse af kommunens tilsvarende forpligtelse for så vidt angår vvs-installationer. Vi vil opfordre til, at denne forpligtelse fastholdes.

20. november 2013

TEKNIQ ønsker derfor at fastholde kontrollen af autorisationsforhold for nye installationer på vvs-området. Såfremt kommunerne ikke kan fortsætte denne kontrol, vil vi anbefale, at kontrolforpligtelsen overføres til vandselskaberne på vvs- og kloakområdet - ligesom på el- og gasområderne.

SRA

Side 11/12

6. Kvalitetsledelsessystemet

Lovforslagets § 19. stk. 3 nr. 2 vil bemyndige erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet.

vja

Bemyndigelsen tænkes anvendt til, at visse virksomheder med et snævert delautorisationsområde kan være undtaget fra kravet om efterprøvning af deres kvalitetsledelsessystem. Endvidere tænkes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet for virksomheder fra andre medlemslande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv.

Vi mener, de to eksempler vil være medvirkende til at udvande tilliden til kvaliteten på autorisationsområderne. Kravene vedrørende kvalitetsledelsessystem bør omfatte alle virksomheder, der er omfattet af autorisationsreglerne.

7. Bøder

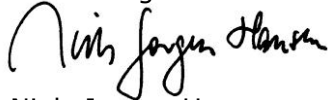
Lovforslagets § 36. Der har over en årrække udviklet sig en praksis med hensyn til størrelsen af de bøder, der idømmes for overtrædelser af autorisationslovgivningen inden for el-, vvs- og kloakområderne. Bødeniveauet er for lavt i forhold til risikoen forbundet med, at autorisationskrævende arbejde udføres uden autorisation. Det vurderes samtidig, at det i nogle tilfælde har kunnet betale sig at udføre uautoriseret arbejde.

TEKNIQ bifalder en skærpelse af straffestemmelserne med henblik på at forebygge skader som følge af farlige installationer og med henblik på at sikre, at autorisationslovgivningen overholdes.

Vi opfordrer til, at lovforslaget ændres i overensstemmelse med vore bemærkninger og står naturligvis til rådighed for en uddybning af vore synspunkter.

20. november 2013

Med venlig hilsen

Niels Jørgen Hansen
Administrerende direktør

SRA

Side 12/12

vja